

УКРАЇНА

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

43027, м.Луцьк, Київська площа, 9, тел./факс (0332) 77-81-53, e-mail: post@voladm.gov.ua

06.03.2012 № 1447/21/2-12
на _____ від _____

Верховна Рада України
Комітет з питань боротьби з
організованою злочинністю і корупцією

Про дотримання положень Закону
України «Про засади запобігання і
протидії корупції»

Шановний Валерію Ананійовичу!

На лист Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Верховної Ради України від 10 лютого 2012 року № 04-12/7-330 інформуємо наступне.

З моменту набрання законної сили Законом України «Про засади запобігання та протидії корупції» в області виявлено та задокументовано ряд адміністративних корупційних правопорушень та службових злочинів, вчинених службовцями державних структур.

З 1 липня 2011 року складено 11 адміністративних протоколів про порушення вимог Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», з яких 8 – за порушення вимог ст. 14 Закону про невжиття заходів щодо урегулювання конфлікту інтересів та ще 3 – про використання службового становища з метою отримання матеріальної вигоди (ст.6 Закону). За результатами судового розгляду зазначених протоколів у 8 випадках службовців було визнано винними та притягнуто до відповідальності у вигляді штрафу. Серед них: 3 інспектори Ягодинської митниці, керівник одного з районних відділень ДАІ, 2 працівники районних управлінь юстиції, сільський голова та інженер служби автомобільних доріг в області.

Крім того, протягом вказаного періоду за матеріалами УСБУ в області, переданими у порядку ст. 97 КПК України, органами прокуратури порушено 11 кримінальних справ про службові злочини, у тому числі 8 – за ст. 368 КК України «Одержання хабара». Кримінальні справи про хабарництво порушено відносно 3 співробітників УМВС України в області, 5 працівників Ягодинської митниці, керівника Нововолинської ОДПІ ДПС в області, заступника голови суду та прокурора Ківерцівського району, військового комісара Рожищенського району Волинської області.

Наявна практика виявлення та документування службових правопорушень свідчить про те, що чинне антикорупційне законодавство в

цілому відповідає вимогам сьогодення та дає змогу протистояти поширенню корупційних проявів. У той же час, удосконалення потребують деякі положення окремих нормативно-правових актів, що дасть змогу суб'єктам боротьби з корупцією ефективніше вирішувати поставлені перед ними завдання.

Зокрема:

- ст. 370 КК України суттєво обмежує можливості правоохоронних органів у документуванні хабарництва. На нашу думку, доцільно було б ст. 370 ККУ «Провокація хабара» викласти у такій редакції:

«Провокація хабара, тобто штучне створення службовою особою обставин і умов, що зумовлюють пропонування або одержання хабара, щоб потім викрити того, хто дав або одержав хабара ....

Те саме діяння, вчинене службовою особою правоохоронних органів без наявних достатніх підстав, які містяться в заявах, повідомленнях .....

Не можуть бути притягнутими і нести відповідальність за цією статтею посадові особи спеціального правоохоронного органу, які за наявності достатніх підстав вчинили такі дії з метою документування одержання службовою особою хабара, який вона вимагала».

Такі зміни відповідатимуть світовій практиці боротьби з хабарництвом та дозволять документувати протиправні дії лише тих службових осіб, щодо яких наявні дані (заяви, повідомлення, оперативні матеріали тощо) про вимагання хабара. Це суттєво обмежить коло уповноважених на такі дії органів та дозволить встановити жорсткий прокурорський нагляд за законністю їх проведення і унеможливить фальсифікацію матеріалів документування.

- стаття 6 Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», якою встановлено обмеження щодо незаконного використання службового становища, передбачає обов'язкове отримання неправомірної вигоди або обіцянку отримання такої вигоди службовцем. Обмежень щодо незаконного використання службового становища з інших мотивів не встановлено. За таких обставин, неможливо притягнути до відповідальності, наприклад, військовослужбовця державної прикордонної служби, котрий, використавши своє службове становище, сприяв незаконному перетину державного кордону транспортним засобом, навіть у випадку зупинки цього транспортного засобу безпосередньо після перетину кордону. Необхідним буде зізнання військовослужбовця у корисливому мотиві правопорушення. Законні підстави для проведення оперативно-розшукових заходів по документуванню такого мотиву відсутні, оскільки йдеться лише про адміністративне правопорушення. Складу службового злочину в його діях не буде, якщо збитки, завдані незаконним перетином кордону, не перевищуватимуть 250 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (на даний час близько 125 000 грн.) або ж не буде доведено факт підриву авторитету державного органу.

Закон України «Про корупцію», який втратив чинність, необхідності доведення корисливого мотиву у таких випадках не передбачав;

- стаття 16 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» встановлює вимоги щодо прозорості інформації та заборони ненадання визначених даних фізичним чи юридичним особам у випадках, передбачених законодавством. У той же час, в КУпАП відсутні конкретні статті, за якими

посадовець може бути притягнутий до адміністративної відповідальності за порушення таких обмежень;

- у чинному законодавстві відсутнє чітке визначення статусу мешканців селищ міського типу та їх належність до міських чи сільських жителів. У той же час, п.3 ст.9 Закону України «Про засади та протидії корупції» передбачає, що на осіб, які працюють у сільській місцевості, не поширюється обмеження щодо неможливості перебування у безпосередньому підпорядкуванні в суб'єктів відповідальності за корупційні правопорушення близьких осіб. З 16 районних центрів Волинської області більше половини є селищами міського типу. Вказана вище обставина ускладнює притягнення до відповідальності за окремі корупційні прояви працівників державних органів зазначених населених пунктів;

- з урахуванням наявного досвіду взаємодії спецпідрозділів Служби безпеки України з іншими правоохоронним та державними органами у питаннях боротьби з корупцією доцільно, також, було б на законодавчому рівні здійснити розмежування їх повноважень, обмеживши перелік органів, уповноважених на складання протоколів про вчинення корупційних дій, прокуратурою та спецпідрозділами Служби безпеки та МВС України. Це дасть змогу запобігти досить частим випадкам одночасного документування зазначеними правоохоронними органами одних і тих самих фактів корупційних правопорушень.

З повагою

Голова обласної державної
адміністрації

Б. Клімчук

Кондрацький 778 166